

ZİYARET VE DAVET

Dünya hızla döndüğü gibi, üzerinde yaşayan insanlar arasında da hadiseler hızla gelişmektedir. Bu hadiselerin bir kısmı İslam'ın lehinde ise de büyük bir kısmı İslam'ın aleyhinde cereyan etmektedir. Biz de dünya insanlığının ve İslam ümmetinin bir parçası olduğumuza göre lehde ve aleyhde olup bitenlere seyirci kalamazdık. Ve işte kalmadık ve içimizden kendi kendimize seslendik ve dedik ki, bu başı boşluk, bu devletsizlik ve bu hilafetsizlik ne zamana kadar devam edecek ve bu sebeple ölüp gidenler hep cahiliyyet ölümü ile mi ölecek? Ve buna bir son vermenin zamanı gelmedi mi ve böyle bir fırsat artık doğmadı mı? Üstelik, Ümmet-i Muhammed için de böyle bir hareketi sabırsızlıkla bekleyenler var. Bir kısmı bunu lisan-i kal ile söylemiyorlarsa da lisan-i hal ile söylemektedirler.

İstişare ve kabul:

Gönül âlemine doğan bu hareketin muhakemesi, neticede kuvveden fiile ve niyyete intikal ediyor ve bu arada dış âlemde ve ehil kişilerle istişaresinin yapılması gereği unutulmuyordu!..

İşte biz de tebliğ hareketinin bu aşamasında; uzak ve yakın mesul kardeşlerimizle istişare neticesi 18 Nisan 1992'ye tekabül eden 16 Şevval 1412 günü Koblenz şehrinde yapılan bir toplantıda „İslam Devleti“nin ihyasına ve ilânına karar verildi ve bilfiil ilan edildi.

Başlıklar:

İslam Devleti'ni ilan etme senesinin ilk Hicrî Toplantısı, elbette geçen senelere nazaran daha görkemli ve daha heyecanlı olacaktı ve öyle de oldu! Hazırlanan konuşmanın başlıkları da mühimdi. İşte birkaç başlık altında devam eden konuşmanın, ilk serlevhası „Dünyada olup bitenler ve biz“ tâbirini taşıyordu. Bugün işleyeceğimiz mevzu, „Mescid-i Dırar'lar ve biz“ serlevhasını göstermektedir:

Mescid-i Dırar ve Mescid-i Takva:

Önce bu mevzuyla ilgili ayetleri görelim:

„Ol kimseler ki; dırar, küfür, mü'minler arasına tefrika sokmak ve daha önce Allah ve Resulü'ne karşı savaşmış olan (adamın gelmesini) gözetmek için bir mescid yapanlar da var. İyilikten başka bir niyyetimiz yoktu diye de yemin edecekler. Halbuki Allah, onların yalan söylediklerine şahitlik eder.

Sen, bunun içinde hiçbir zaman durma! Daha ilk günden takva temeli üzerine kurulan mescid, içinde durmana daha layıktır ve daha müstehaktır. Onda tertemiz olmayı seven erler vardır. Allah ise,

tertemiz olanları sever.

Binasının temelini, Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah zulme sapan bir topluluğa hidayet vermez.

Onların kalpleri parçalanmadıkça kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp gidecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.“ (Tevbe, 107-110)

Ayetlerin nüzul sebebi:

Ayetler Rahib Ebu Amir hakkında nazil olmuştur. Bu kişi müslüman olmuştu. Fakat Kaysere gidip tanassür, yani İslam'ı terk edip hıristiyan olmuştu. Bu arada tekrar geri dönüp geleceğini adamlarına vaadetmişti. Adamları ise, bir mescid inşa ettirip Rahib'in gelmesini bekliyordular.

Tefsir ehlinin beyanına göre, Beni Amr; Kuba Mescidi'ni yaptılar, Peygamber'e (s.a.v.)'e adam gönderip yeni mescidde namaz kılmasını istediler. O da gelip orada namaz kıldı. Bunun üzerine Ebu Amr, „Biz de böyle bir yola gideriz...“ dediler. Ve bu maksatla Allah Resulü'ne geldiler ve gelip namaz kılmalarını istediler. O sıralarda Tebuk seferine çıkma hazırlığı içinde bulun-duğundan mazeret beyan ederek, dönüşümde gelirim...“ diye cevap vermişti.

Dönüşünde hazırlanıp gitmek üzere iken, Tevbe Suresi'nin işte bu ayetleri nazil oldu. Peygamber, gidip namaz kılmaktan vazgeçti. Birkaç kişi gönderip o mescidi yıktırıp yaktırdı.

Ayetlerin tefsir ve tahlili:

Birinci ayet-i celile'de dört tâbir geçmekte: Dırar, küfür, tefrika ve irsad. Dırar kelimesi, terkihi itibariyle meful-i lehtir, yapılan işin sebep ve gayesi! Yani ortada yapılan bir iş vardır: Mescid yapılması! Gayesi ise, Allah rızası değil; dırardır, zarar vermedir, hem de en azından iki yönden! Çünkü, „Dırar“ kelimesi bab itibariyle müfaaledir; karşılıklı zarar verme ve zarar görme. Evet mescid-i dırar'ların yapılışında iki tarafın, iki cemaatin zararı vardır: Yapanlar zarar eder, niyyetleri kötü olduğundan da bir kere fayda göremezler; yaptıkları masraflar sebaba değil, günaha girmelerine ve cehenneme gitmelerine sebep olur.

Nitekim:

İkrime'nin ifadesine göre, Hz. Ömer, yapanlardan birine sormuş ve demiş ki, bu mescidin inşasında senin ne gibi yardımın oldu? O da „Sariye“ ismindeki

mal varlığını vermekle yardım ettim, diye cevap verir. Bunun üzerine Hz. Ömer der ki: „Sariye ile seni müjdelerim! Sariye boynunda olarak cehenneme gireceksin!..“

Parasıyla cehennemi satın alma işte buna denir: Hem para vereceksiniz, mescidin inşasına yardım edeceksiniz, hem de bu yüzden cehenneme gideceksiniz.

İşte iki zarar! Dahası da var! Böyle bir mescid yapanların da o mescidde kıldıkları namazlar kabul görmeyecek, o camiye gelenlerin kıldıkları namazlar da! İşte karşılıklı iki zarar daha! Bir üçüncü zarar daha var: O da yaptırdıkları camiileri sebebiyle, takva esasına üzerine kurulan camiilere gitmeyecekler, İslam'ın gerçeklerini dinleme fırsatını bulamayacaklar ve içinde buldukları sapıklığın içinde ölüp gidecekler. Bunun ötesinde bu kabil ve bu niyetle yaptırılan camiilerin zararı, ümmetin varlığına da tesir edecek, küfre karşı, kıyamet sabahına kadar bir araya gelip birlik sağlayamayacaklar, küfrün ve kâfirin karşısında perişan olup gideceklerdir. Nitekim: Bir zamanlar devrin sözüm ona Diyanet İşleri Başkanı, kendisine: „Bu mescidleri ve bu kültür merkezlerini niye yaptırıyorsunuz?“ diye soran muhabire şu cevabı vermişti: „Devletimizi ve millî varlığımızı aşırı uçlara karşı korumak için!..“

Bu zihniyettekilerin sözlüğünde „Aşırı uç“ tâbiri komünistler ve şeriatçılardan ibarettir. Komünistlerin camiilerle pek ilgisi yoktur. O halde bu tabirle kastedilen mânâ, şeriat'ın hâkim olmasını ve devlet olmasını isteyenlerdir. Keza o devrin Diyanet İşleri Başkan yardımcısı, bir camii toplantısında yaptığı bir konuşmada: „Şeriatçılara geçit vermeyeceğiz!..“ demişti ve bu söz, Hürriyet Gazetesi'nin manşetinde yer almıştı.

Mescid-i Dırar ve kâfirleşme:

Dırar ayetinde „ve küfren“ tabiri geçmekte ve ikinci meful-i leh olarak tâlillendirip mescidin yapılışına illet ve sebep gösterilmektedir. Kurtubî şöyle diyor:

„Çünkü mescid-i dırar'ı yaptıranlar, Mescid-i Kuba'ya da ve Mescid-i Nebeviyye'ye de hürmet edilmesinin lüzumuna itikad etmiyor ve inanmıyorlardı. Ve böyle bir itikad ise onları kâfirleşmeye götürmüştür. Çünkü, gerek Peygamber mescidi olsun ve gerekse Mescid-i Kuba olsun takva esasına göre inşa edilmiş; İslam'ın hükümleri, yani, bütünüyle, ibadet ve siyasetiyle anlatılmış ve nihayet müslümanların birlik ve beraberliği hedeflenmişti. Mescid-i Dırar'ı yaptıranların gaye ve maksatları ise hiç de böyle değildi! Onların maksat ve niyetleri, hiç olmazsa müslümanların bir kısmını kendilerinin yaptırdıkları camiye çekip en azından onları avutup uyutmak ve dolayısıyla onların takva esasına üzerine kurulan mescidlere gidip şeriat'ı bir bütün olarak öğrenmeyecekler, bu suretle küfre ve kâfire hizmet ederek kâfirleşiyorlar!..“

Mescid-i Dırar ve tefrika:

Tefsir sahibi, bu ifadeyi de şöyle mânalandırıyor: Onlar böyle bir mescid yapmakla İslam cemaatını bölüyorlar ve bu suretle sayıları az da olsa insanların gidip Peygamber (s.a.v.)'i dinlemelerine ve İslam'ı bir bütün olarak öğrenmelerine engel teşkil etmiş oluyorlar!..

Cemaatleşme:

Bu da gösteriyor ki, cemaatleşmekten en büyük maksat ve en bariz hedef kalplerin te'lifi, Allah ve Peygamber'e itaat yolunda ve yönünde sözbirliği yapmak, müslümanlar arasında saygı ve sevginin pekiştirilmesiyle ne olacak? Bir taraftan ünsiyet hasil olacak ve bir taraftan da yüz yüze gelmek suretiyle

Hak üzere yürüyen; Kur'an'ın devlet olmasını hedefleyen, peygamberî bir metodu metod olarak kabul eden ve bu metodla Kur'an devletine giderken, yolda ne pahasına olursa olsun, asla taviz vermeyen ve bilcümle parti gibi, ırkçılık gibi, milliyetçilik gibi, demokrasi gibi sistemleri şiddetle reddeden bir cemaat varken ve böyle bir cemaatın devam ettiği cami varken, yeni camiler açıp veya kiralayan ve bu suretle mezkur cemaatı bölen veya ortada kalmış kişileri aldatıp iğfal eden ve bu suretle „Tevhid'e evet, tağuta hayır!“ diyen ve asla taviz vermeyen ve nihayet takva sıfatı üzerine bina edilen mescidlere gitmelerine engel olan imamlar zalim imamlardandır. Açtıkları ve yaptırdıkları camiler de mescid-i dıradır.

Bir imam düşünün ki, zalim bir makam tarafından tayin edilmiştir. Mesela: Onu tayin eden bir gayr-i müslimdir; onu tayin eden bir kemalisttir; Onu tayin eden bir ırkçıdır; onu tayin eden bir partidir veya onu tayin eden, tayin ettiği imamın kürsü ve minberinde puttan, tağuttan, hübelden, kemalizmden, M. Kemal'den bahsetmeyi istemiyor. İşte böyle makam veya kuruluşların tayin ettikleri imamlar da zalim imamlardır ve böyle imamların imamlığını yaptıkları mescidler de mescid-i dıradır.

birbirlerine karşı içlerindeki hased ve kin gitmiş olacak ve neticede İslam kardeşliği tam teessüs ve teşekkül etmiş bulunacaktır. İşte takva esası üzerine kurulan mescidler ve camiler varken, mü'minleri ayrılık ve gayrılığa götüren mescidler yapmak ve yukarıda dediğimiz gibi, müslümanların bir kısmını o kabil mescidlere çekip ikiye bölmek ve neticede müslümanların arasını açıp hakkın etrafında birlik olmasına ve nihayet İslamî manada cemaat olmalarına mani olmak değil midir? Bundan daha büyük fitne ve zarar var mıdır?

Allah ve Resulü'ne savaş açanları bekleme:

Dırar mescidi hükmüne girenler de Allah ve Resulü'ne savaş açanların arzularını ve rızalarını kazanma da vardır. Bu kabil mescidleri yapanlar, ister o hareketlerinin böyle bir neticeye götüreceğini bilsinler, ister bilmesinler, fark etmez! Takva mescidleri dururken kendi başlarına ve fetvası alınmadan ayrı mescidler yapma yoluna gitmeleri kâfi gelecektir.

Ayette geçen „Allah ve Resulü ile harb etmiş olanı beklemekten“ maksat, Rahib Ebu Amir'dir. Zira bu adam Peygamberimiz'e şöyle demişti:

„Kim seninle savaşırsa, onun tarafına geçip seninle savaşacağım!..“

Bu adam, Peygamberimiz'e savaş açanların yanında yer almış, Huneyn Savaşı'na kadar müslümanlarla savaşmıştır. Nihayet, Huneyn Savaşı'nda hezimete uğramış ve Rum iline geçerek hıristiyanlaşmıştır. Bununla da kalmamış, Medine'deki münafıklara haber göndermiş ve onlara demiş ki: „Gücünüzün yettiği kadar silah ve kuvvet hazırlayın ve bir de bir mescid yaptırın (Muhammed'in cemaatını bölün!) Ben Kayser'e gidiyorum, Muhammed'i Medine'den çıkarmak için bir ordu ile geleceğim!..“ demişti.

İşte Rahib Ebu Amir! İşte yaptırdığı Dırar mescidi ve işte yapanların maksadı ve neticede vermek istedikleri zarar ve kâfirleşmeleri!.. Ve işte kürsüsünde ve minberinde şeriat anlatılmayan, üstelik şeriat'ı ve İslam'ın devletini anlatanlara düşman kesilenler ve işte Diyanet'in ve particilerin açtıkları ve kontrollerinde bulundurdıkları camiler, Mescid-i Dırar mevzularına girmez mi?

Şimdi size onbeş gün mühlet! Bu sorunun cevabını düşünün ve araştırın!.. Gelecek sayıda tekrar beraber olacağız!..

Birbirine ters ikiler:

İki mescid: Bunlardan biri mescid-i dırar, diğeri ise mescid-i takva!

İki cemaat: Bunlardan biri dırar cemaati, diğeri ise takva cemaati!

İki imam: Bunlardan biri dırar imamı, diğeri ise takva imamı!

Birbirine ters ikilerin tarihteki örnekleri:

Öyle bir mescid düşünün ki, inşasındaki niyeti de cemaatına katılmada, imamına tabi olma da seni bir taraftan Allah'ın azabından ve gazabından korunmaya

götürürken diğer taraftan da Allah'ın rızasına ve cennetine götürmektedir. Bir de bir mescid düşünün ki, inşası, yani yapımı, yapımındaki masrafı ve maksadı ve cemaatına gidip katılma veya imamının arkasında namaz kılma ve nihayet gidip kürsü ve minberini dinleme seni Allah'ın rızasına değil gazabına, cennetine değil, cehennemine götürüyorsa ve götürecekse akıl sahibi bir müslüman böyle bir mescide yardım eder mi, böyle bir mescide gidip cemaatına katılır mı, böyle bir mescidin imamının arkasında namaz kılar mı veya böyle bir mescide gidip kürsüsünü veya minberini dinler mi? Hayır! Gitmez ve gidemez! Hiç olur mu? Cami yaptıracaksınız veya yardım edeceksiniz, cemaatına katılacaksınız veya imamının arkasında namaz kılacaksınız ve kürsüsünü dinleyeceksiniz; neticede bütün bunlar sizi hayra ve sevaba değil, şerre ve günaha götürecektir; Allah'ın rızasına değil, gazabına götürecektir, cennetine değil cehennemine koyacak! Hiç olur mu böyle bir şey? Maalesef oluyor, hatta olmuş bile! Bugün de oluyor ve olmakta, yarın da olur ve olacaktır! İnsanoğlu bu ya; şeytanın, hele hele kemalist zihniyetteki, partici zihniyetteki, ırkçı zihniyetteki ve daha bilmem herhangi fasit bir zihniyetteki göze görünen şeytanların arkasına takılmasın veya kucağına düşmesin, tesiri altında kalmasın, böyle camilere gider, böyle camilere yardım eder, böyle camilerin cemaatına katılır, böyle camilerin kürsü ve minberini dinler ve nihayet Allah'ın gazabına uğrayıp mel'un olan, minber ve kürsüsünde şeriat'ı anlatamayıp İslam'ın devletinden söz etmez, günün put ve tağutlarını gündeme getirip tanıtmaz ve nihayet bel'am olup A'raf suresinde köpeklerle, Cuma suresinde eşeklerle temsil edilen imamların arkasında namaz kılar, hocaları dinler; öbür taraftan ise „Takva esası“ üzerine bina edilmiş camilere gitmez, üstelik imamına da cemaatına da düşman kesilirse; işte böyle olan cami ve mescidler birer mescid-i dıradır!..

Ve işte böyle mescidlere gidip kıyam etmek, namaz kıldırıp veya kılmak, cemaat olup hareketlendirmek, para yardımında bulunup inşa, tamir veya ihya etmek yasaktır, günahtır ve haramdır; seccadesini cennetin bahçesine değil, cehennem çukuruna sermiş olur ve neticede dünyası da hüsrana, ahireti de hüsrana!.. Kur'an şöyle der:

„Bu mescidde ebediyyen kıyam etme (böyle mescidlere gidip sakın namaz kılma)! Daha ilk günden takva üzere (şirki redd etmek, tağutu reddetmek, putu reddetmek; hakka sahip çıkıp Tevhid bayrağını asmak ve ne pahasına olursa olsun, taviz verme yoluna gitmemek ve nihayet kürsü ve minberinde, yasak olmasına rağmen, şeriat'ı ve İslam devletini haykırmak üzere) kurulan mescidlere gidip namazını eda etmen elbette daha doğru ve daha layıktır! Ve aynı zamanda böyle mescidlerde öyle erler vardır ki, tertemiz olmayı (çevreleri, evleri, elbiseleri, bedenleri kirden ve pastan

temiz; meydanları ve binaları resim ve heykelden temiz, dilleri yalan, şirkten temiz, putların, tağutların isimlerini bile ağızlarına almazlar; gönülleri puttan, tağut ve Hübel sevgisinden tertemiz olmayı severler); Allah ise tertemiz olanları sever.“

Zalim imama sahip mescidler de mescid-i dırardır:

Zalim imam ise ikiye ayrılır. Bunlardan biri, bizzat kendi zalim, diğeri ise onu tayin eden zalim.

Bizzat kendi nasıl zalim olur?

Yukarıda da işaret edildiği gibi:

a) Hakk üzere yürüyen; Kur'an'ın devlet olmasını hedefleyen, peygamberî bir metodu metod olarak kabul eden ve bu metodu Kur'an devletine giderken, yolda ne pahasına olursa olsun, asla taviz vermeyen ve bilcümle parti gibi, ırkçılık gibi, milliyetçilik gibi, demokrasi gibi sistemleri şiddetle reddeden bir cemaat varken ve böyle bir cemaatın devam ettiği cami varken, yeni camiler açıp veya kiralayan ve bu suretle mezkur cemaati bölen veya ortada kalmış kişileri aldatıp iğfal eden ve bu suretle „**Tevhid'e evet, tağuta hayır!**“ diyen ve asla taviz vermeyen ve nihayet takva sıfatı üzerine bina edilen mescidlere gitmelerine engel olan imamlar zalim imamlardandır. Açtıkları ve yaptırdıkları camiler de mescid-i dırardır.

b) Bir imam düşünün ki, zalim bir makam tarafından tayin edilmiştir. Mesela: Onu tayin eden bir gayr-i müslimdir; onu tayin eden bir kemalisttir; Onu tayin eden bir ırkçıdır; onu tayin eden bir partidir veya onu tayin eden, tayin ettiği imamın kürsü ve minberinde puttan, tağuttan, hübeliden, kemalizmden, M. Kemal'den bahsetmeyi istemiyor. İşte böyle makam veya kuruluşların tayin ettikleri imamlar da zalim imamlardır ve böyle imamların imamlığını yaptıkları mescidler de mescid-i dırardır.

Ulema şöyle diyor:

Bir kimse bir zalime imam olursa, onun arkasında namaz kılınmaz, ancak özü zahir olursa veya tevbe ederse müstesna!

Zira Amr oğulları ki, Mescid-i Kuba'yı yaptırmışlardı. Mücemma b. Cariye'nin gelip Mescid-i Kuba'da kendilerine namaz kıldırmasını Halife Ömer'den istemişlerdi. Hz. Ömer, „Hayır, olmaz dedi. Çünkü o, Mescid-i dırar'da imamdı!“ Mücemma: „Ya Emir'el-Mü'minin! Bana karşı acele etme! Allah'a yemin ederim ki, ben onlara namaz kıldırardım ve fakat onların kalplerinde gizlediklerini bilmiyordum! Eğer bilseydim onlara gidip namaz kıldırmazdım! Ben kiraati düzgün olan bir gençtim, onlar ise cahiliyyet devrini yaşamış ihtiyar insanlardı!..“ Bunun üzerine Halife, onu mâzur gördü ve Mescid-i Kuba'ya gidip namaz kıldırmasını ona emretti. (Tefsir-i Kurtubi, c. 5, s. 3094)

Günümüzün imamları mâzur mudurlar?

Bir imam düşünün ki, tayini kemalistler tarafından yapılmıştır; bir imam düşünün ki, tayini partiler tarafından yapılmıştır; bir imam düşünün ki, tayini

ırkçılar tarafından yapılmıştır; bir imam düşünün ki, tayini tavizciler tarafından yapılmıştır.

Böyle bir imam üzerinde duralım ve birbirimize soralım: Bu imam, kendisini tayin eden ferd veya makamın, merci veya kuruluşun zalim olduğunu biliyor veya bilmiyor! Bilmiyorsa o cahildir, İslam'ı, İslam'ın siyasetini bilmiyor, hakkı batıldan ayırt edemiyor veya hakkı batıla karıştırıyor. Cahiller ise imamete ehil değillerdir. Ve şayet kendilerini tayin edenlerin birer zalim, yani birer kemalist, birer partici, birer ırkçı, birer tavizci olduklarını biliyor, o zaman da kemalizmin şirk olduğunu, particiliğin tağut olup İslam'da yeri olmadığını, ırkçılık ve milliyetçiliğin, taviz vermenin İslam'da yeri olmadığını, Allah'ın ayetlerini, İslam'ın hakikatlerini ketmetmenin haram olduğunu, lanetle götürüp insanı mel'un yapacağını kendisini tayin edenlere bir bir anlatması lazımdır. Şayet anlatmıyorsa kendisi mel'un olur, bel'am olur ki, mel'unun da, bel'amın da arkasında namaz kılınmaz.

Zaruret de yok:

Böyle bir imam, kendisini zaruret yönünden de mâzur sayamaz. Çünkü, onun imamlığı kabul etmede hayat tehlikesi veya bir uzvunun kesilme tehlikesi yoktur ve bahis mevzuu olamaz! Binaenaleyh, kemalist camilerde, partici camilerde, ırkçı ve milliyetçi camilerde ve nihayet tavizci camilerde imamlık yapanlar şer'an mâzur sayılmazlar!..

O halde derhal tevbe etmeleri şarttır. Bunların tevbesi ise, hakkı ihya batılı terk etme şeklinde olacaktır.

„**Batıl Sistemler ve Hocalar**“ başlığını taşıyan bildirimiz de de etraflı mâlumat vardır.

Önemine binaen burada da hülaseten tekrar edelim:

1- Batıl kuruluşlardan birinde imamlık yapıyor. Maksudı ise para! Böyle imamların arkasında kılınan namazlar en azından mekruhtur.

2- Maksudı aynı zamanda batılı terviç ve cazib hale getirme ve batıllıların ayakta durması ve sayılarının çoğalması.

Böylelerinin arkasında kılınan namazlar en azından haramdır, küfre düşme tehlikesi vardır ve mel'un olur.

3- Kemalist rejimi savunuyor. Böylelerinin arkasında namaz kılınması şöyle dursun, öldükleri zaman bunların cenaze namazları dahi kılınmaz. Çünkü, bunlar mürtedir.

Cemaleddin Hocaoglu (Kaplan) -Rh.a.- Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6